

Marinus, de origine nobilă, preferând Evanghelia în locul sabiei, decapitat la Ierusalim, în jurul anului 262 A.D.

În vechile scrieri ale martorilor evlavioși ai lui Isus Hristos, se relatează despre Marinus, un cetățean al Ierusalimului, de origine nobilă, care, deși aparținea nobilimii, nutrea o afecțiune sinceră pentru adevărații creștini, care în acea vreme erau peste măsură de asupriți. Din acest motiv, pizmașii săi, care erau geloși de onoarea nobilimii sale, l-au acuzat și acuzat aspru că este creștin; lucru pe care l-a mărturisit și el, când a fost adus în fața judecătorului; da, a declarat cu voce tare și clară că era cu *siguranță un creștin*. Judecătorul i-a dat atunci un răgaz de trei ore pentru a se gândi dacă va muri ca un creștin sau dacă va jertfi zeilor și împăratului.

Când a plecat de la tribunal, Teotecnes, episcopul bisericii din acel oraș, l-a luat de mână și l-a condus la adunare, în locul de adunare, l-a întărit cu multe cuvinte în credință și, punându-i în față sabia pe care obișnuia să o poarte alături, precum și Evanghelia [cartea], l-a întrebat pe care dintre cele două o va alege?

Când Marinus, cu o credință fermă, și-a întins mâna pentru Evanghelie, alegând-o în locul sabiei, Theotecnes i-a spus: „O, fiul meu, păstrează ceea ce ai ales și, disprețuind viața prezentă, speră în cea veșnică. Pleacă cu bună încredere și primește cununa pe care ți-a pregătit-o Domnul”.

În consecință, Marinus s-a întors la tribunal și a fost imediat chemat de servitorul domnului, pentru că venise timpul stabilit; el nu a întârziat și nu a așteptat până când a fost întrebat, ci a spus de bunăvoie: că s-a gândit la această chestiune și că a fost stabilit prin legea părinților că Dumnezeu trebuie ascultat mai degrabă decât oamenii. Eusebius Pamphilius scrie că, după ce Marinus a răspuns astfel, judecătorul a dat imediat sentința ca el să fie decapitat. *Lib. 7, cap. 15*.

P. J. Twisck face următoarea relatare despre acest Marinus: „Când Marinus a mărturisit că era creștin și a ales Biblia în locul sabiei, a fost chemat în fața tribunalului, condamnat și decapitat.” *Cartea a treia, pentru anul 262, pagina 73*,

col. 2; din Euseb. A se compara cu *Introducere*, pag. 41, col. 2.

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.